

Rješenje predsjednika Općeg suda od 19. srpnja 2016. – Belgija protiv Komisije**(Predmet T-131/16 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Porezni sustav izuzeća od oporezivanja viškova dobiti određenih multinacionalnih kompanija — Oslobođenje dodijeljeno na temelju prethodnih obvezujućih poreznih mišljenja (tax rulings) — Odluka kojom se utvrđuje da program potpora nije spojiv s unutarnjim tržištem i kojom se nalaže povrat potpore — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)

(2016/C 326/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Belgija (zastupnici: C. Pochet i J.-C. Halleux, agenti, uz asistenciju M. Segura Catalán i M. Clayton, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P.-J. Loewenthal i B. Stromsky, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na člancima 278. i 279. UFEU-a i kojim se traži donošenje privremenih mjera u svrhu suspenzije primjene članka 2., 3. i 4. Odluke Komisije C (2015) 9887 *final* od 11. siječnja 2016. o programu državnih potpora u vezi s izuzećem od oporezivanja viškova dobiti SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) koji provodi Belgija.

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 20. srpnja 2016. – Glavni direktor OLAF-a protiv Komisije**(Predmet T-251/16 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Institucionalno pravo — Odluka o ukidanju imuniteta koji se odnosi na sudske postupke Glavnom direktoru OLAF-a — Akt koji može dovesti u pitanje neovisnost Glavnog direktora — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)

(2016/C 326/50)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Glavni direktor Europskog ureda za borbu protiv prijevара (zastupnici: L. Jelínek, agent, uz asistenciju G. M. Robertija i I. Perego, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Banks, J.-P. Keppenne i J. Baquero Cruz, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na člancima 278. i 279. UFEU-a i kojim se traži suspenzija primjene Odluke Komisije C(2016) 1449 *final* od 2. ožujka 2016. o zahtjevu za ukidanje imuniteta.

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.

2. Rješenje od 6. lipnja 2016. doneseno u predmetu T-251/16 R se ukida.

3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 19. srpnja 2016. – MS protiv Komisije

(Predmet T-17/16)

(2016/C 326/51)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: MS (Castries, Francuska) (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;

i u skladu s time:

— utvrdi izvanugovornu odgovornost Europske komisije na temelju članka 268. i članka 340. drugog stavka Ugovora o funkcioniranju EU-a;

— naloži dostavljanje dokumenata koje je Komisija proglasila povjerljivima i koji su nužna potpora odluci o isključenju;

— odredi naknadu nematerijalne štete nastale zbog protupravnog ponašanja Komisije, koja je *ex aequo et bono* procijenjena na 20 000 eura;

— naloži Komisiji da objavi pismo isprike tužitelju i da ga ponovno uključi u Team Europe;

— naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitostima koje je počinila Komisija, a koje čine bitne povrede pravnog pravila čiji je cilj dodjela prava pojedincima koji se pozivaju na izvanugovornu odgovornost Komisije. Kao prvo, tužitelj smatra da ga Komisija nije uredno obavijestila o navodima i elementima iznesenima protiv njega te mu nije pružila mogućnost da se valjano očituje o njima prije donošenja odluke o isključenju, protivno članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, općim načelima dobre uprave, poštovanja prava obrane i članku 16. Europskog kodeksa o dobrom ponašanju zaposlenih u upravi. Kao drugo, Komisija nije pažljivo i nepristrano ispitala sve relevantne elemente u predmetnom slučaju prije nego je odlučila o tužiteljevu isključenju iz mreže Team Europe, protivno načelu dužne pažnje sadržanom u članku 41. Povelje i člancima 8., 9. i 11. Kodeksa. Na taj način Komisija je također povrijedila pretpostavku tuženikove nedužnosti zajamčenu u članku 48. Povelje. Kao treće, tužitelj smatra da Komisija nije pravilno obrazložila svoju odluku jer je u njoj navela nejasne i, štoviše, netočne tvrdnje, protivno članku 41. stavku 2. Povelje i članku 18. Kodeksa. Naposljetku, odluka koju je donijela Komisija očito je neosnovana i neproporcionalna u odnosu na okolnosti slučaja.